

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1175/2011/EU RENDELETE

(2011. november 16.)

a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló 1466/97/EK tanácsi rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

litási és Növekedési Paktum végrehajtásának javításáról”
szóló jelentést ⁽⁸⁾).

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 121. cikke (6) bekezdésére,

- (3) Az SNP alapja a rendezett államháztartás, mint az árstabilitás és a pénzügyi stabilitáson alapuló dinamikus, fenntartható növekedés feltételeit erősítő eszköz, amely elősegíti az Unió fenntartható növekedésre és foglalkoztatásra irányuló célkitűzéseinek megvalósítását.

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamenteknek való továbbítását követően,

- (4) Az SNP prevenciós ága előírja, hogy a tagállamoknak teljesíteniük kell és fenn kell tartaniuk a középtávú költségvetési célkitűzéseiket, és e célból stabilitási és konvergenciaprogramot kell benyújtaniuk. Az SNP megelőző ágában szigorúbb felügyelet érvényesülne annak biztosítása érdekében, hogy a tagállamok összhangban legyenek az uniós költségvetési koordinációs kerettel, és annak megfeleljenek.

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

- (5) Az SNP végrehajtása során szerzett tapasztalat fényében a stabilitási és konvergenciaprogramok tartalmát és a vizsgálatukra szolgáló eljárást nemzeti és uniós szinten is tovább kell fejleszteni.

mivel:

- (1) A tagállami gazdaságpolitikák Unión belüli, az Európai Unió működéséről szóló szerződésben (EUMSZ) előírt koordinációjának magában kell foglalnia az árstabilitás, a rendezett államháztartás és monetáris feltételek, valamint a fenntartható fizetési mérleg alapelveinek teljesítését.
- (2) A Stabilitási és Növekedési Paktum (SNP) eredetileg a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló, 1997. július 7-i 1466/97/EK tanácsi rendeletet ⁽³⁾, a túlzott hiány esetén követendő eljárás végrehajtásának felgyorsításáról és pontosításáról szóló, 1997. július 7-i 1467/97/EK tanácsi rendeletet ⁽⁴⁾ és a Stabilitási és Növekedési Paktumról szóló, 1997. június 17-i európai tanácsi állásfoglalást foglalta magában ⁽⁵⁾. Az 1466/97/EK és az 1467/97/EK rendeletet 2005-ben az 1055/2005/EK ⁽⁶⁾, illetve az 1056/2005/EK rendelet ⁽⁷⁾ módosította. Ezenkívül 2005. március 20-án a Tanács elfogadta „A Stabi-

- (6) A stabilitási és konvergenciaprogramokban meghatározott költségvetési célkitűzéseknek kifejezetten figyelembe kell venniük az átfogó gazdaságpolitikai iránymutatásokkal, az Unió és a tagállamok foglalkoztatáspolitikájára vonatkozó iránymutatásokkal és általában a reformprogramokkal összhangban elfogadott intézkedéseket.

- (7) A stabilitási és konvergenciaprogramokat a következő évekre vonatkozó nemzeti költségvetésekkel kapcsolatos kulcsfontosságú döntések meghozatala előtt kell benyújtani és értékelni. Ezért megfelelő határidőt kell kitűzni a stabilitási és konvergenciaprogramok benyújtására. Figyelembe véve az Egyesült Királyság költségvetési évének sajátos jellegét, külön rendelkezéseket kell megállapítani konvergenciaprogramjainak benyújtási időpontjára vonatkozóan.

- (8) A gazdasági és monetáris unió első évtizede során szerzett tapasztalatok és elkövetett hibák azt mutatják, hogy az Unióban olyan megfelelő gazdaságirányításra van szükség, amely a közösen megállapított szabályok és politikák iránti erőteljesebb nemzeti felelősségvállalásra, valamint a nemzeti gazdaságpolitikák szilárdabb uniós szintű felügyeleti keretére épül.

⁽¹⁾ HL C 150., 2011.5.20., 1. o.⁽²⁾ Az Európai Parlament 2011. szeptember 28-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2011. november 8-i határozata.⁽³⁾ HL L 209., 1997.8.2., 1. o.⁽⁴⁾ HL L 209., 1997.8.2., 6. o.⁽⁵⁾ HL C 236., 1997.8.2., 1. o.⁽⁶⁾ A Tanács 1055/2005/EK rendelete (2005. június 27.) a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló 1466/97/EK rendelet módosításáról (HL L 174., 2005.7.7., 1. o.)⁽⁷⁾ A Tanács 1056/2005/EK rendelete (2005. június 27.) a túlzott hiány esetén követendő eljárás végrehajtásának felgyorsításáról és pontosításáról szóló 1467/97/EK rendelet módosításáról (HL L 174., 2005.7.7., 5. o.)⁽⁸⁾ Lásd a <http://www.consilium.europa.eu/documents.aspx?lang=hu> internetes oldalon található 7423/05 sz. dokumentumot.

- (9) A továbbfejlesztett gazdaságirányítási keretnek számos, egymással összefüggő és összhangban lévő, a fenntartható növekedéssel és foglalkoztatással kapcsolatos politikára kell támaszkodnia – különösen a növekedésre és foglalkoztatásra irányuló uniós stratégiára –, különös figyelmet fordítva a belső piac fejlesztésére és erősítésére, a nemzetközi kereskedelem és a versenyképesség elősegítésére, a gazdasági és költségvetési politikákra vonatkozó megerősített együttműködés európai szemeszterére, a túlzott költségvetési hiány megelőzésére és kiigazítására szolgáló hatékony keretrendszerre (SNP), a makrogazdasági egyensúlyhiány megelőzésére és kiigazítására szolgáló szilárd keretrendszerre, a nemzeti költségvetési keretekre vonatkozó minimumkövetelményekre, valamint a megerősített pénzügyi szabályozásra és felügyeletre, ideértve az Európai Rendszerkockázati Testület általi makroprudenciális felügyeletet is.
- (10) Az SNP-nek és a teljes gazdaságirányítási keretnek ki kell egészítenie és támogatnia kell a fenntartható növekedésre és foglalkoztatásra irányuló uniós stratégiát. A különböző ágak közötti összefonódások nem biztosíthatnak mentességet az SNP rendelkezései alól.
- (11) A gazdaságirányítás megerősítésének ki kell terjednie az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek szorosabb és jobban időzített bevonására. Annak elismerése mellett, hogy az Európai Parlamenttel tárgyaló felek e párbeszéd keretében az érintett uniós intézmények és azok képviselői, az Európai Parlament illetékes bizottsága a 6. cikk (2) bekezdése vagy a 10. cikk (2) bekezdése alapján tanácsi ajánlást kapott tagállamnak felkínálhatja a lehetőséget, hogy eszmecserén vegyen részt. A tagállamok ilyen eszmecserén való részvétele önkéntes.
- (12) A Bizottságnak a megerősített felügyeleti eljárásban erőteljesebb szereppel kell rendelkeznie a tagállamokra lebontott értékelések, a nyomon követés, a helyszíni kiküldetések, az ajánlások és a figyelmeztetések tekintetében.
- (13) A stabilitási és konvergenciaprogramokat és a nemzeti reformprogramokat koherens módon kell kidolgozni, és benyújtásuk időpontját össze kell hangolni. A programokat a Tanácsnak és a Bizottságnak kell benyújtani. A programokat nyilvánosságra kell hozni.
- (14) Az európai szemeszter keretében a felügyeleti és koordinációs ciklus az év elején horizontális felülvizsgálattal kezdődik, amelynek során a Bizottság és a Tanács véleménye alapján az Európai Tanács felméri az Unió és az euroövezet előtt álló főbb kihívásokat és stratégiai útmutatást nyújt a szakpolitikákat illetően. Mielőtt az Európai Tanács megkezdene a téma vizsgálatát, az éves felügyeleti ciklus kezdete előtt az Európai Parlamentnek még időben meg kell tárgyalnia azt. A stabilitási és konvergenciaprogramok és a nemzeti reformprogramok elkészítésekor a tagállamoknak figyelembe kell venniük az Európai Tanács által nyújtott horizontális útmutatást.
- (15) Az SNP iránti nemzeti felelősségvállalás növelése érdekében a nemzeti költségvetési kereteket maradéktalanul hozzá kell igazítani az Unióban megvalósuló többoldalú felügyelethez kapcsolódó célkitűzésekhez és különösen az európai szemeszterhez.
- (16) A meghozott döntésekkel kapcsolatos átláthatóság, felelősségvállalás és elszámoltathatóság megerősítése érdekében az egyes tagállamok politikai berendezkedésének megfelelően a nemzeti parlamenteket be kell vonni az európai szemeszter munkájába és a stabilitási és konvergenciaprogramok, valamint a nemzeti reformprogramok készítésébe. Az európai szemeszter keretében adott esetben konzultálni kell a Gazdasági és Pénzügyi Bizottsággal, az Gazdaságpolitikai Bizottsággal, a Foglalkoztatásügyi Bizottsággal és a Szociális Védelmi Bizottsággal. Az európai szemeszter keretében az EUMSZ-nek és a nemzeti jogi és politikai megállapodásoknak megfelelően az uniós intézmények által megvitatandó főbb politikai dokumentumok kidolgozásáról konzultálni kell az érdekeltekkel, különösen a szociális partnerekkel.
- (17) A költségvetési egyenlegre vonatkozó középtávú célkitűzés betartása lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy a GDP 3 %-ában meghatározott referenciaérték tekintetében biztonsági tartalékkal rendelkezzenek annak érdekében, hogy biztosítsák a fenntartható államháztartást vagy a gyors előrelépést a fenntarthatóság felé, a költségvetési mozgástér megőrzése mellett, különös tekintettel az állami beruházási szükségletekre. A középtávú költségvetési célkitűzést az SNP céljaival összhangban az államháztartás számára felmerülő explicit és implicit kötelezettségek kockázatát megfelelően tükröző közösen elfogadott módszer alapján rendszeresen aktualizálni kell.
- (18) A középtávú költségvetési célkitűzés elérésére és fenntartására vonatkozó kötelezettséget a középtávú célkitűzéshez vezető korrekciós pálya elveinek meghatározása révén kell teljesíteni. Ezen elveknek többek között biztosítaniuk kell, hogy a váratlan – azaz a gazdasági növekedés üteme alapján nem várt – bevételeket adósságsőkentésre irányozzák elő.
- (19) A középtávú költségvetési célkitűzés teljesítésére és fenntartására vonatkozó kötelezettséget az euroövezethez tartozó tagállamokra és az azon kívüli tagállamokra egyaránt alkalmazni kell.

- (20) A középtávú költségvetési célkitűzéshez való megfelelő közeledést egy átfogó elemzés keretében kell értékelni, amelyben központi szerepet kap a strukturális egyenleg értékelése, és részét képezi a diszkrecionális bevételi intézkedések hatásától megtisztított kiadások elemzése. E tekintetben és a középtávú célkitűzés eléréséig az államháztartási kiadások növekedésének mértéke általában nem lépheti túl a potenciális GDP-növekedés középtávú referenciamértékét. Az ezt a mértéket túllépő kiadásnövekedést az államháztartási bevételek diszkrecionális növelésének kell ellensúlyoznia, a diszkrecionális bevételecsökkentést pedig a kiadások csökkentésének kell kompenzálnia. A potenciális GDP-növekedés középtávú referenciamértékét közösen elfogadott módszerrel kell kiszámítani. A Bizottság nyilvánosságra hozza az előrejelzésekre vonatkozó számítási módszert, valamint az így kiszámított referencia középtávú potenciális GDP-növekedést. Figyelembe kell venni a beruházási kiadások potenciálisan igen nagy mértékű változékonyságát, különösen a kis tagállamok esetében.
- (21) Azoktól a tagállamoktól, amelyek esetében az államadósság mértéke meghaladja a GDP 60 %-át, vagy amelyeknél jelentős kockázatok mutatkoznak a teljes államadósság fenntarthatósága tekintetében, a középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető gyorsabb korrekciós pályát kell megkövetelni.
- (22) A gazdaságélénkítés elősegítése érdekében lehetővé kell tenni a középtávú célkitűzéshez vezető korrekciós pályától való átmeneti eltérést, ha azt az érintett tagállam által nem befolyásolható szokatlan esemény okozza, amely jelentős hatással van az államháztartás pénzügyi helyzetére, vagy pedig az euroövezetet vagy az Unió egészét érintő súlyos gazdasági visszaesés esetén, azzal a feltétellel, hogy ez nem veszélyezteti az államháztartás középtávú fenntarthatóságát, a gazdaság helyreállításának megkönnyítése érdekében. Jelentős szerkezeti reformok végrehajtását szintén figyelembe kell venni a középtávú költségvetési célkitűzéstől vagy az afele közelítő megfelelő korrekciós pályától való átmeneti eltérés lehetővé tételekor, azzal a feltétellel, hogy a hiányra vonatkozó referenciaértéktől megfelelő távolság maradjon. E tekintetben külön figyelmet kell fordítani a rendszerszintű nyugdíjreformokra, amelyek esetében az eltérésnek tükröznie kell azt a közvetlen többletköltséget, amely a járulékbefizetéseknek az állami kezelésű pillérből a tőkefedezeti pillérbe történő átirányításából ered. A tőkefedezeti pillér eszközeinek az állami kezelésű pillérbe történő visszautalását egyszeri és átmeneti jellegű intézkedésnek kell tekinteni, ezért az nem vehető figyelembe a középtávú költségvetési célkitűzés elérése tekintetében elért eredmények értékelésének alapjául szolgáló strukturális egyenlegben.
- (23) A középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető korrekciós pályától való jelentős eltérés esetén a Bizottságnak figyelmeztetnie kell az érintett tagállamot, majd a

Tanácsnak egy hónapon belül meg kell vizsgálnia a helyzetet, és a szükséges korrekciós intézkedésekre vonatkozó ajánlást kell tennie. Az ajánlásban meg kell határozni az eltérés kezelésére rendelkezésre álló időtartamot, amely nem lehet öt hónapnál hosszabb. Az érintett tagállamnak a megtett intézkedésről be kell számolnia a Tanácsnak. Ha az érintett tagállam a Tanács által megállapított határidőn belül nem hoz megfelelő intézkedéseket, a Tanácsnak határozatot kell elfogadnia arról, hogy hatékony intézkedés nem történt, és erről jelentést kell benyújtania az Európai Tanácsnak. Fontos, hogy időben megállapítsák, ha az érintett tagállamok nem hozzák meg a megfelelő intézkedéseket, különösen, ha e mulasztás tartósan fennáll. Fontos, hogy a Bizottság javasolhassa a Tanácsnak, hogy az felülvizsgált ajánlásokat fogadjon el. Fontos, hogy az euroövezetbe tartozó és az Európai Központi Bank és az euroövezeten kívüli tagállamok nemzeti központi bankjai között a gazdasági és monetáris unió harmadik szakaszában az árfolyam-mechanizmus eljárási szabályainak meghatározásáról szóló, 2006. március 16-i megállapodásban⁽¹⁾ (ERM2) részes tagállamok esetében a Bizottság szükség esetén felkérhesse az EKB-t arra, hogy vegyen részt a felügyeleti látogatásokon. A Bizottságnak jelentést kell készítenie a Tanácsnak a látogatás eredményéről, és dönthet megállapításainak közzétételéről.

- (24) A Tanács által az EUMSZ 121. cikkének (4) bekezdése alapján – amely szakpolitikai intézkedéseket állapít meg arra az esetre, ha egy tagállam jelentősen eltér a középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető korrekciós pályától – elfogadott ajánlások teljesítésének elmulasztását megállapító egyedi határozatok elfogadásának hatáskörét a Tanácsra kell ruházni. A tagállamok gazdaságpolitikájának a Tanácson belüli, az EUMSZ 121. cikkének (1) bekezdésében meghatározott koordinációja részeként ezen egyedi határozatok a Tanács által az EUMSZ 121. cikkének (4) bekezdése alapján elfogadott, fent említett ajánlások figyelemmel kísérésének részét alkotják. A Tanács azon tagállamokat képviselő tagjai szavazati jogának felfüggesztése, amelyek pénzneme nem az euro a Tanács által az EUMSZ 121. cikkének (4) bekezdése alapján az azon tagállamokhoz intézett ajánlások nemteljesítését megállapító határozat elfogadása tekintetében, amelyek pénzneme az euro, annak a közvetlen következménye, hogy a határozat az ajánlást követő és azzal összefüggő aktus, és az EUMSZ 139. cikkének (4) bekezdése az ilyen ajánlások tekintetében azon tagállamok számára tartja fenn a szavazati jogot, amelyek pénzneme az euro.
- (25) Azon tagállamokra vonatkozóan, amelyek pénzneme az euro, az Unió költségvetési felügyeleti keretének való megfelelés biztosítása érdekében az EUMSZ 136. cikke alapján egy meghatározott végrehajtási mechanizmust kell létrehozni olyan esetekre, amikor a középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető korrekciós pályától jelentős eltérés áll fenn.

⁽¹⁾ HL C 73., 2006.3.25., 21. o.

- (26) Az 1466/97/EK rendeletben szereplő hivatkozások esetében figyelembe kell venni az Európai Unió működéséről szóló szerződés új cikkszámozását.
- (27) Az 1466/97/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 1466/97/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„1. cikk

Ez a rendelet a Tanács és a Bizottság többoldalú felügyeletének részeként rögzíti a stabilitási programok és a konvergenciaprogramok tartalmára, betérjesztésére, vizsgálatára és figyelemmel kísérésére vonatkozó szabályokat, hogy korai szakaszban megelőzze a túlzott költségvetési hiány kialakulását, és segítse a gazdaságpolitikák felügyeletét és összehangolását, egyidejűleg támogatva az Unió növekedésre és foglalkoztatásra vonatkozó célkitűzéseit.”.

2. A 2. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„2. cikk

E rendelet alkalmazásában:

- a) »résztvevő tagállam« az a tagállam, amelynek pénzneme az euro;
- b) »nem résztvevő tagállam« az a tagállam, amelynek pénzneme nem az euro.”.

3. A szöveg a következő szakasszal egészül ki:

„1-A. SZAKASZ

A GAZDASÁGPOLITIKAI KOORDINÁCIÓRA VONATKOZÓ EURÓPAI SZEMESZTER

2a. cikk

1. A tagállamok gazdaságpolitikájának szorosabb összehangolása és gazdasági teljesítményük tartós egymáshoz közelítése érdekében a Tanács az európai gazdaságpolitikai koordinációra vonatkozó európai szemeszter szerkesztéséért és az EUMSZ-ben előírt célkitűzésekkel és előírásokkal összhangban gondoskodik a többoldalú felügyeletről.

2. Az európai szemeszter kiterjed:

- a) az EUMSZ 121. cikkének (2) bekezdésével összhangban a tagállamok és az Unió gazdaságpolitikájára vonatkozó átfogó iránymutatások kidolgozására és azok végrehajtásának felügyeletére;

- b) az EUMSZ 148. cikkének (2) bekezdésével összhangban a tagállamok által érvényesítendő foglalkoztatási iránymutatások kidolgozására és azok végrehajtásának felügyeletére;

- c) a tagállamok stabilitási és a konvergenciaprogramjainak e rendelettel összhangban történő benyújtására és értékelésére;

- d) az Unió növekedési és foglalkoztatási stratégiáját támogató, és a fenti a) és b) pontban részletezett iránymutatásokkal, valamint az éves felügyeleti ciklus kezdetekor a Bizottság és az Európai Tanács által a tagállamoknak nyújtott általános útmutatással összhangban kidolgozott nemzeti reformprogramok benyújtására és értékelésére;

- e) a makrogazdasági egyensúlyhiány a makrogazdasági egyensúlyhiány megelőzéséről és kiigazításáról szóló, 2011. november 16-i 1176/2011/EU rendelet (*) szerinti megelőzésének és kiigazításnak felügyeletére.

3. A költségvetést és a strukturális kérdéseket érintő makroszintű szakpolitikai elképzelésekre vonatkozó időbeni és átfogó szakpolitikai tanácsadás érdekében az európai szemeszter keretében és e programoknak a Bizottság általi értékelését követően a Tanács az EUMSZ 121. és 148. cikkében, az e rendeletben, valamint a 1176/2011/EU rendeletben meghatározott jogi eszközökre támaszkodva iránymutatást nyújt a tagállamok részére.

A tagállamok a következő évekre vonatkozó nemzeti költségvetésekkel kapcsolatos kulcsfontosságú döntések meghozatala előtt gazdasági, foglalkoztatási és költségvetési szakpolitikáik kidolgozása során figyelembe veszik a számukra nyújtott útmutatást. A megvalósítást a Bizottság ellenőrzi.

Amennyiben egy tagállam nem veszi figyelembe a számára nyújtott útmutatást, akkor:

- a) konkrét intézkedéseket kijelölő további ajánlásokat nyújthatnak be számára;

- b) az EUMSZ 121. cikkének (4) bekezdése értelmében a Bizottság figyelmeztetésben részesítheti;

- c) az e rendeletben, az 1467/97/EK rendeletben, vagy a 1176/2011/EU rendeletben említett intézkedések hozhatók.

Az intézkedések végrehajtását a Bizottság fokozottan figyelemmel kíséri, és ez e rendelet -11. cikke értelmében felügyelő missziókat is magában foglalhat.

4. Az Európai Parlament a meghozott döntésekkel kapcsolatos átláthatóság, felelősségvállalás és elszámoltathatóság fokozása érdekében az európai szemeszterben megfelelően részt vesz, különösen az e rendelet 2-ab. cikkének megfelelően folytatott gazdasági párbeszéd révén. Az európai szemeszter keretében adott esetben konzultálnak a Gazdasági és Pénzügyi Bizottsággal, az Gazdaságpolitikai Bizottsággal, a Foglalkoztatásügyi Bizottsággal és a Szociális Védelmi Bizottsággal. Az európai szemeszter keretében az EUMSZ-nek és a nemzeti jogi és politikai megállapodásoknak megfelelően a főbb szakpolitikai kérdésekben adott esetben konzultálnak az érdekelttekkel – különösen a szociális partnerekkel.

Az EUMSZ 121. cikkével összhangban a Tanács és a Bizottság elnöke és adott esetben az Eurocsoport elnöke évente jelentést tesz az Európai Tanácsnak és az Európai Parlamentnek a többoldalú felügyelet eredményeiről. E jelentések az e rendelet 2-ab. cikkében hivatkozott gazdasági párbeszéd részét képezik.

(*) HL L 306., 2011.11.23., 25. o.”

4. A szöveg a következő szakasszal egészül ki:

„1-Aa. SZAKASZ

GAZDASÁGI PÁRBESZÉD

2-ab. cikk

(1) Az uniós intézmények – különösen az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság – közötti párbeszéd fokozása, valamint a nagyobb átláthatóság és elszámoltathatóság biztosítása érdekében az Európai Parlament illetékes bizottsága meghívhatja a Tanács, a Bizottság és adott esetben az Európai Tanács vagy az Eurocsoport elnökét, hogy jelenjen meg a bizottság előtt az alábbi kérdések megvitatása érdekében:

- a) az EUMSZ 121. cikkének (2) bekezdésével összhangban a Tanács által a bizottságnak a gazdaságpolitika fő irányvonalairól nyújtott információk;
- b) a Bizottság által az éves felügyeleti ciklus elején a tagállamok számára kiadott általános útmutatás;
- c) az Európai Tanács által a gazdaságpolitika irányvonalaira vonatkozóan az európai szemeszter kapcsán levont következtetés;
- d) az e rendelet értelmében lefolytatott többoldalú felügyeleti eljárás eredményei;
- e) az Európai Tanács által a többoldalú felügyelet irányvonalaira és eredményeire vonatkozóan levont következtetés;
- f) a többoldalú felügyeleti eljárásról az európai szemeszter végén esetlegesen készített összegzés;

g) az EUMSZ 121. cikkének (4) bekezdésével összhangban jelentős eltérés esetén EUMSZ az e rendelet 6. cikkének (2) bekezdésében és 10. cikkének (2) bekezdésében meghatározott, a tagállamokhoz intézett tanácsi ajánlás, valamint az Európai Tanácsnak készített tanácsi jelentés.

(2) A Tanács főszabályként köteles követni a Bizottság ajánlásait és javaslatait, vagy nyilvánosan kifejezni álláspontját.

(3) Az Európai Parlament illetékes bizottsága a 6. cikk (2) bekezdése vagy 10. cikk (2) bekezdése alapján tanácsi ajánlást kapott tagállamnak felkínálhatja a lehetőséget eszmecsereén való részvételre.

(4) A Tanács és a Bizottság rendszeresen tájékoztatja az Európai Parlamentet e rendelet végrehajtásáról.”

5. A 2a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„2a. cikk

Valamennyi tagállam differenciált középtávú célkitűzést alakít ki költségvetési egyenlegére vonatkozóan. Ezek az országspecifikus középtávú költségvetési célkitűzések eltérhetnek az egyensúlyközeli vagy többletet tartalmazó helyzetre vonatkozó követelménytől, ugyanakkor a GDP 3 %-ának megfelelő költségvetési hiánytól biztonságos távolságban kell maradniuk. Minden egyes középtávú költségvetési célkitűzésnek biztosítania kell az államháztartás fenntarthatóságát vagy a fenntarthatóság irányába tett gyors előrehaladást, ugyanakkor költségvetési mozgásteret kell biztosítania, figyelembe véve különösen az állami beruházások szükségességét.

E tényezők figyelembevételével a résztvevő tagállamok és az ERM2-ben részes tagállamok számára az országspecifikus középtávú költségvetési célkitűzéseket egy meghatározott skálán belül a GDP -1 %-a és az egyensúly vagy a többlet között kell meghatározni, amelyek ciklikusan igazított, az egyszeri és átmeneti intézkedésektől mentes költségvetési helyzetekre vonatkoznak.

A középtávú költségvetési célkitűzéseket háromévente felül kell vizsgálni. A tagállamok középtávú költségvetési célkitűzéseit az államháztartás fenntarthatóságára jelentős hatással lévő szerkezeti reform végrehajtásakor is felül lehet vizsgálni.

A tagállamok költségvetési keretére vonatkozó követelményekről szóló, 2011. november 8-i 2011/85/EU tanácsi irányelv IV. fejezetével összhangban a középtávú költségvetési célkitűzés tiszteletben tartását bele kell venni a nemzeti középtávú költségvetési keretekbe (*).

(*) HL L 306., 2011.11.23., 41. o.”

6. A 3. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„1. Az egyes résztvevő tagállamok az EUMSZ 121. cikkének értelmében rendszeres időközönként benyújtják a Tanácshoz és a Bizottsághoz a többoldalú felügyelet céljából szükséges információkat egy stabilitási program formájában, amely lényeges alapot biztosít az államháztartás fenntarthatósága számára, ami kedvező hatást gyakorol az árstabilitásra és a dinamikus, fenntartható növekedésre, valamint a munkahelyteremtésre.”;

b) a (2) bekezdés a), b) és c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) az államháztartási egyenlegre vonatkozó középtávú költségvetési célkitűzést és az ezen célkitűzéshez vezető korrekciós pályát a GDP százalékaiban, az államadósság arányának várható alakulását, az államháztartási kiadások tervezett növekedési pályáját – ideértve a bruttó állóeszköz-felhalmozásra fordítható megfelelő összegeket is, szem előtt tartva különösen a kiadások 5. cikk (1) bekezdése szerinti növekedéséhez szükséges feltételeket és kritériumokat is –, az államháztartási bevételek változatlan politika figyelembevételével tervezett növekedési pályáját és a tervezett diszkrecionális bevételi intézkedések számszerűsítését;

aa) tájékoztatást az előregedéssel kapcsolatos implicit kötelezettségekről, valamint az olyan feltételes kötelezettségekről, köztük az állami garanciákról, amelyek az állami költségvetésre potenciálisan nagy hatást gyakorolhatnak;

ab) tájékoztatást a stabilitási programnak az átfogó gazdaságpolitikai iránymutatásokkal és a nemzeti reformprogramokkal való összeegyeztethetőségéről;

b) a várt gazdasági fejlődésre és a lényeges közgazdasági változókra vonatkozó főbb feltételezéseket, amelyek a stabilitási program megvalósítása szempontjából lényegesek, úgymint a kormányzati beruházási kiadások, a reál GDP növekedése, a foglalkoztatás és az infláció;

c) a program célkitűzéseinek elérése érdekében tett vagy javasolt költségvetési és egyéb gazdaságpolitikai intézkedések mennyiségi értékelését, amely tartalmazza a közvetlen, hosszú távú pozitív költségvetési hatásokat – többek között a potenciális fenntartható növekedés fokozása révén – eredményező jelentős strukturális reformok átfogó költség-haszon elemzését is;”

c) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A stabilitási programnak a legvalószínűbb makroszintű költségvetési forgatókönyvön vagy egy óvatosabb forgatókönyvön kell alapulnia. A makrogazdasági és költségvetési előrejelzéseket a naprakész bizottsági előrejelzésekkel és, adott esetben, egyéb független

szervek által készített előrejelzésekkel kell összehasonlítani. A választott makroköltségvetési forgatókönyv és a bizottsági előrejelzés közötti jelentős eltéréseket indokolni kell, különösen akkor, ha a külső feltételezések szintje vagy növekedése lényegesen eltér a Bizottság előrejelzéseiben foglalt értékektől.

A (2) bekezdés a), aa) b) c) és d) pontjában foglalt információk jellegét a Bizottság által a tagállamokkal együttműködésben kialakított összehangolt keretnek kell pontosan meghatározni.”;

d) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A (2) bekezdés a) és b) pontjában említett, az államháztartási egyenleg és az adósságarány változására, az államháztartási kiadások növekedésére, az államháztartási bevételek változatlan politika figyelembevételével tervezett növekedésére, a megfelelően számszerűsített tervezett diszkrecionális bevételi intézkedésekre, valamint a főbb gazdasági feltételezésekre vonatkozó információk összeállítása évente történik, és lefedi az előző évet, a folyó évet és legalább a következő három évet.

(4) Minden egyes programnak információt kell tartalmaznia a nemzeti eljárások keretében zajló egyeztetés állapotáról, különösen arról, hogy a programot a nemzeti parlament elé terjesztették-e, és hogy a nemzeti parlament megvitatta-e a Tanácsnak a megelőző programra vonatkozó véleményét, vagy adott esetben bármilyen ajánlást, figyelmeztetést, és hogy a parlament jóváhagyta-e a programot.”

7. A 4. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„4. cikk

1. A stabilitási programokat minden év áprilisában – lehetőleg április közepéig, de legkésőbb április 30-ig – kell benyújtani.

2. A tagállamok stabilitási programjukat nyilvánosságra hozzák.”

8. Az 5. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„5. cikk

1. A Bizottság és a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság értékelése alapján a Tanács az EUMSZ 121. cikke értelmében a többoldalú felügyelet keretében megvizsgálja az érintett tagállamok által a stabilitási programjaikban ismertetett középtávú költségvetési célkitűzést, értékeli, hogy a program alapját képező közgazdasági feltételezések reálisak-e, ideértve az adósságráta járulékos alakulásának megfontolását is, a középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető korrekciós pálya megfelelő-e, és a korrekciós pálya tiszteletben tartása érdekében tett vagy javasolt intézkedések elegendőek-e a középtávú költségvetési célkitűzésnek a ciklus alatt történő eléréséhez.

A középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető korrekciós pálya értékelése során a Tanács és a Bizottság megvizsgálja, hogy az érintett tagállam elérte-e a középtávú költségvetési célkitűzésének teljesítéséhez szükséges, az egyszeri és egyéb átmeneti intézkedésektől mentes, ciklikusan kiigazított költségvetési egyenlegre vonatkozó megfelelő éves javulást, a GDP 0,5 %-át véve viszonyítási alapul. A GDP 60 %-a feletti adósságszinttel vagy kifejezett átfogó adósságfenntarthatósági kockázattal rendelkező tagállamok esetében a Tanács és a Bizottság megvizsgálja, hogy az egyszeri és egyéb átmeneti intézkedésektől mentes, ciklikusan kiigazított költségvetési egyenleg éves javulása magasabb-e a GDP 0,5 %-ánál. A Tanács és a Bizottság figyelembe veszi, hogy a gazdaságilag kedvező időszakokban a kiigazító erőfeszítések erőteljesebbek-e, míg gazdaságilag kedvezőtlen időszakokban az erőfeszítések korlátozottabbak lehetnek. Figyelembe kell venni különösen a váratlan bevételeket és bevételkieséseket.

A középtávú költségvetési célkitűzés elérése tekintetében elért eredményeket a strukturális egyenleget alapul vevő átfogó értékelés keretében kell felmérni, melynek részét képezi a diszkrecionális bevételi intézkedések hatásától megtisztított kiadások elemzése is. E célból a Tanács és a Bizottság értékeli, hogy az államháztartási kiadások növekedési pályája a bevételoldalon tett vagy tervezett intézkedések hatásával összefüggésben tekintve megfelel-e a következő feltételeknek:

- a) azon tagállamok esetében, amelyek már megvalósították középtávú költségvetési célkitűzésüket, az éves kiadásnövekedés nem lép túl a potenciális GDP-növekedés középtávú referenciamértékét, kivéve, ha a túllépést diszkrecionális bevételi intézkedésekkel ellensúlyozzák;
- b) azon tagállamok esetében, amelyek még nem valósították meg középtávú költségvetési célkitűzésüket, az éves kiadásnövekedés nem lép túl egy, a potenciális GDP-növekedés középtávú referenciamértékénél alacsonyabb értékben megállapított mértéket, kivéve, ha a túllépést diszkrecionális bevételi intézkedésekkel ellensúlyozzák. Azt a mértéket, amellyel az államháztartási kiadások növekedési rátájának el kell maradnia a potenciális GDP-növekedés középtávú referenciamértékétől, úgy kell meghatározni, hogy az biztosítsa a középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető megfelelő korrekciót;
- c) azon tagállamok esetében, amelyek még nem valósították meg középtávú költségvetési célkitűzésüket, az államháztartás bevételi tételeinek diszkrecionális csökkentését ellensúlyozza vagy a kiadáscsökkentés, vagy az államháztartás egyéb bevételi tételeinek diszkrecionális növelése, vagy mindkettő.

Az összesített kiadásokba nem számíthatók bele sem a kamatkidadások, sem az uniós programokra fordított azon kiadások, amelyeket teljes mértékben ellentételeznek az uniós alapokból származó bevételek, sem pedig a munkanélküli segéllyel kapcsolatos kiadásokban a nem diszkrecionális változások.

A középtávú referenciamértéket meghaladó kiadásnövekedés nem tekintendő a középtávú referenciamérték megszegésének, amennyiben azt törvényben előírt bevétel-növekedés teljes egészében kompenzálja.

A potenciális GDP-növekedés középtávú referenciamértékét a jövőbeli előrejelzések, illetve a múltbeli folyamatok becslései alapján kell meghatározni. Az előrejelzéseket rendszeres időközönként frissíteni kell. A Bizottság nyilvánosságra hozza az előrejelzésekre vonatkozó számítási módszerét, valamint a potenciális GDP-növekedés annak révén kiszámított középtávú referenciamértékét.

Azon tagállamoknak a középtávú költségvetési célkitűzés eléréséhez vezető korrekciós pályája meghatározásakor, amelyek még nem érték el ezt a célt, valamint a középtávú célkitűzést már elért országoknak ezen célkitűzéstől való átmeneti eltérésének lehetővé tételekor a Tanács és a Bizottság – azzal a feltétellel, hogy a hiányra vonatkozó referenciaérték tekintetében megfelelő biztonsági tartalék áll rendelkezésre, illetve a költségvetés helyzete az elvárások szerint a program időtartama alatt visszatér a középtávú költségvetési célkitűzéshez – figyelembe veszi azon jelentős strukturális reformok végrehajtását, amelyek, többek között a potenciális fenntartható növekedés fokozása révén, közvetlen hosszú távú pozitív költségvetési hatásokat eredményeznek, és ezáltal az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságára igazolhatóan hatással vannak.

Különleges figyelmet kell fordítani a több pilléren alapuló – egy kötelező, tőkefedezeti pillért is magában foglaló – rendszer bevezetésére irányuló nyugdíjreformokra. Az ilyen reformokat végrehajtó tagállamok számára lehetővé kell tenni a középtávú költségvetési célkitűzésükhöz vezető korrekciós pályától vagy magától a célkitűzéstől történő olyan mértékű eltérést, amely megfelel a reformok által az államháztartási egyenlegre gyakorolt közvetlen inkrementális hatásnak, azzal a feltétellel, hogy a hiányra vonatkozó referenciaértéktől megfelelő távolság maradjon.

A Tanács és a Bizottság megvizsgálja továbbá, hogy a stabilitási program elősegíti-e az euroövezeten belüli tartós és tényleges konvergencia elérését és a gazdaságpolitikák szorosabb összehangolását, és hogy az érintett tagállamok gazdaságpolitikái megfelelnek-e a tagállamok és az Unió gazdaságpolitikájára és foglalkoztatási politikájára vonatkozó átfogó iránymutatásainak.

Amennyiben az érintett tagállam által nem befolyásolható olyan szokatlan esemény következik be, amely jelentős hatással van az államháztartás pénzügyi helyzetére, illetve az euroövezetet vagy az Unió egészét érintő súlyos gazdasági visszaesés időszakában a tagállamok számára engedélyezhető a harmadik albekezdésben említett, a középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető korrekciós pályától való átmeneti eltérés, azzal a feltétellel, hogy ez nem veszélyezteti az államháztartás középtávú pénzügyi fenntarthatóságát.

2. A Tanács és a Bizottság a stabilitási program vizsgálatát a benyújtásától számított legfeljebb három hónapon belül elvégzi. A Tanács a Bizottság ajánlása alapján, és a Gazdasági és Pénzügyi Bizottsággal folytatott konzultációt követően szükség esetén véleményt fogad el a programról. Ha a Tanács az EUMSZ 121. cikkével összhangban úgy véli, hogy a program célkitűzéseit és tartalmát – különös tekintettel a középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető korrekciós pályára – meg kell erősíteni, a Tanács saját véleménye alapján felkéri az érintett tagállamot, hogy módosítsa programját.”

9. A 6. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„6. cikk

(1) Az EUMSZ 121. cikkének (3) bekezdésével összhangban a többoldalú felügyelet részeként a Tanács és a Bizottság a részt vevő tagállamok által nyújtott információk, valamint a Bizottság és a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság értékelése alapján figyelemmel kíséri a stabilitási programok végrehajtását, különös tekintettel a költségvetési egyenlegnek a középtávú költségvetési célkitűzéstől vagy az ahhoz vezető megfelelő korrekciós pályától való tényleges vagy várható jelentős eltérésének megállapítására.

(2) Az e rendelet 5. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdésében említett, a középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető korrekciós pályától való jelentős, megfigyelhető eltérés esetén, és a túlzott hiány kialakulásának megakadályozása érdekében a Bizottság az EUMSZ 121. cikkének (4) bekezdésével összhangban figyelmeztetésben részesíti az érintett tagállamot.

Az első albekezdésben említett figyelmeztetés elfogadásától számított egy hónapon belül a Tanács megvizsgálja a helyzetet, és az EUMSZ 121. cikk (4) bekezdésével összhangban a szükséges szakpolitikai intézkedésekre vonatkozó ajánlást fogad el a Bizottság ajánlása alapján. Az ajánlásban meg kell határozni az eltérés kezelésére rendelkezésre álló időtartamot, amely nem lehet öt hónapnál hosszabb. Ezt az időtartamot három hónapra kell csökkenteni akkor, ha a Bizottság a figyelmeztetésében úgy ítéli meg, hogy a helyzet különösen súlyos és ezért sürgős intézkedést igényel. A Tanács a Bizottság javaslata alapján az ajánlást nyilvánosságra hozza.

Az érintett tagállam – az EUMSZ 121. cikkének (4) bekezdése alapján született tanácsi ajánlásban megállapított határidőn belül – jelentést készít a Tanácsnak az ajánlás nyomán hozott intézkedésekről.

Ha az érintett tagállam a második albekezdésben említett tanácsi ajánlásban előírt határidőn belül nem hoz megfelelő intézkedést, akkor a Bizottság haladéktalanul ajánlást terjeszt be a Tanácsnak a hatékony fellépés elmulasztását megállapító határozat minősített többséggel történő elfogadására. A Bizottság ugyanakkor javasolhatja a Tanácsnak, hogy a szükséges politikai intézkedésekre vonatkozóan az EUMSZ 121. cikkének (4) bekezdésével összhangban felülvizsgálja ajánlást fogadjon el.

Amennyiben a Tanács a Bizottság ajánlására nem hozza meg az eredményes intézkedés meghozatalának elmulasztását megállapító határozatot, és az érintett tagállam részéről az eredményes intézkedés meghozatalának elmulasztása továbbra is fennáll, akkor a Bizottság a korábbi ajánlásától számított egy hónap múlva ismét ajánlást tesz a Tanács számára, hogy fogadjon el az eredményes intézkedés meghozatalának elmulasztását megállapító határozatot. A határozatot a Tanács által elfogadottnak kell tekinteni, kivéve, ha a Tanács az ajánlás Bizottság általi elfogadásától számított tíz napon belül egyszerű többséggel annak elutasításáról határoz. A Bizottság ugyanakkor javasolhatja a Tanácsnak, hogy a szükséges politikai intézkedésekre vonatkozóan az EUMSZ 121. cikkének (4) bekezdésével összhangban felülvizsgálja ajánlást fogadjon el.

A negyedik és ötödik albekezdésben említett, meg nem felelést megállapító határozat meghozatalakor a Tanácsban csak a résztvevő tagállamokat képviselő tagok szavaznak, és a Tanács az érintett tagállamot képviselő tanácsi tag szavazatát figyelmen kívül hagyja.

Az ennek megfelelően hozott határozatokról a Tanács hivatalos jelentést intéz az Európai Tanácshoz.

(3) A középtávú költségvetési célkitűzéstől vagy az ahhoz vezető megfelelő korrekciós pályától való eltérést – az 5. cikk (1) bekezdésében meghatározottaknak megfelelően – a strukturális egyenleget alapul vevő átfogó értékelés keretében kell felmérni, beleértve a kiadások elemzését is a diszkrecionális bevételi intézkedések hatásának figyelembevétele nélkül.

Annak megítéléséhez, hogy az eltérés jelentős-e, különösen az alábbi kritériumokat kell figyelembe venni:

- azon tagállamok tekintetében, amelyek a középtávú költségvetési célkitűzést még nem érték el, a strukturális egyenleg változásának értékelésekor azt kell felmérni, hogy az eltérés meghaladja-e a GDP 0,5 %-át egyetlen éven belül vagy legalább a GDP 0,25 %-át átlagosan két egymást követő évben;
- a kiadások diszkrecionális bevételi intézkedések nélküli alakulásának értékelésekor azt kell megvizsgálni, hogy az eltérésnek az államháztartási egyenlegre gyakorolt teljes hatása meghaladta-e a GDP 0,5 %-át egyetlen éven belül vagy két egymást követő évben összesítve.

A kiadások alakulásának eltérése nem tekintendő jelentősnek, ha az érintett tagállam túlteljesítette középtávú költségvetési célkitűzését – figyelembe véve a jelentős nagyságú váratlan bevételek lehetőségét – és ha a stabilitási programban meghatározott költségvetési tervek a programidőszakban nem veszélyeztetik ezt a célkitűzést.

Hasonlóképpen az eltérést nem kötelező figyelembe venni, ha azt az érintett tagállam által nem befolyásolható szokatlan esemény okozza, amely jelentős hatással van az államháztartás pénzügyi helyzetére, vagy pedig az euroövezetet vagy az Unió egészét érintő súlyos gazdasági visszaesés esetén, azzal a feltétellel, hogy ez nem veszélyezteti az államháztartás középtávú fenntarthatóságát.”

10. A 7. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az egyes részt nem vevő tagállamok az EUMSZ 121. cikkének értelmében rendszeres időközönként benyújtják a Tanácshoz és a Bizottsághoz a többoldalú felügyelet céljából szükséges információkat egy konvergenciaprogram formájában, amely lényeges alapot biztosít az államháztartás fenntarthatósága számára, amely kedvező hatást gyakorol az árstabilitásra és a dinamikus, fenntartható növekedésre, valamint a munkahelyteremtésre.”;

b) a (2) bekezdés a), b) és c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) az államháztartási egyenlegre vonatkozó középtávú költségvetési célkitűzést és az ezen célkitűzéshez vezető korrekciós pályát a GDP százalékaiban, az államadósság arányának várható alakulását, az államháztartási kiadások tervezett növekedési pályáját – ideértve a bruttó állóeszköz-felhalmozásra fordítható megfelelő összegeket is, szem előtt tartva különösen a kiadások 9. cikk (1) bekezdése szerinti növekedése megteremtésének feltételeit és kritériumait –, az államháztartási bevételek változatlan politika figyelembevételével tervezett növekedési pályáját és a tervezett diszkrecionális bevételi intézkedések számszerűsítését, a középtávú monetáris politikai célkitűzéseket, e célkitűzéseknek az ár- és árfolyam-stabilitással és a tartós konvergencia elérésével való kapcsolatát;

aa) tájékoztatást az előregedéssel kapcsolatos hallgatólagos kötelezettségekről, valamint az olyan feltételes kötelezettségekről, köztük az állami garanciákról, amelyek az állami költségvetésre potenciálisan nagy hatást gyakorolhatnak;

ab) tájékoztatás a konvergenciaprogramnak az átfogó gazdaságpolitikai iránymutatásokkal és a nemzeti reformprogramokkal való összeegyeztethetőségéről;

b) a várt gazdasági fejlődésre és a lényeges közgazdasági változókra vonatkozó főbb feltételezéseket, amelyek a konvergenciaprogram megvalósítása szempontjából lényegesek, úgymint a kormányzati beruházási kiadások, a reál GDP növekedése, a foglalkoztatás és az infláció;

c) a program célkitűzéseinek elérése érdekében tett vagy javasolt költségvetési és egyéb gazdaságpolitikai intézkedések mennyiségi értékelését, amely

tartalmazza a közvetlen, hosszú távú pozitív költségvetési hatásokat – többek között a potenciális fenntartható növekedés fokozása révén – eredményező jelentős strukturális reformok átfogó költség-haszon elemzését is;”

c) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A konvergenciaprogramnak a legvalószínűbb makroszintű költségvetési forgatókönyvön vagy egy óvatosabb forgatókönyvön kell alapulnia. A makrogazdasági és költségvetési előrejelzéseket a naprakész bizottsági előrejelzésekkel és, adott esetben, egyéb független szervek által készített előrejelzésekkel kell összehasonlítani. A választott makroköltségvetési forgatókönyv és a bizottsági előrejelzés közötti jelentős eltéréseket indokolni kell, különösen akkor, ha a külső feltételezések szintje vagy növekedése lényegesen eltér a Bizottság előrejelzéseiben foglalt értékektől.

A (2) bekezdés a), aa) b) c) és d) pontjában foglalt információk jellegét a Bizottság által a tagállamokkal együttműködésben kialakított összehangolt keretnek kell pontosan meghatároznia.”;

d) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A (2) bekezdés a) és b) pontjában említett, az államháztartási egyenleg és az adósságarány változására, az államháztartási kiadások növekedésére, az államháztartási bevételek változatlan politika figyelembevételével tervezett növekedésére, a megfelelően számszerűsített tervezett diszkrecionális bevételi intézkedésekre, valamint a főbb gazdasági feltételezésekre vonatkozó információk összeállítása évente történik, és lefedi az előző évet, a folyó évet és legalább a következő három évet.

(4) Minden egyes programnak információt kell tartalmaznia a nemzeti eljárások keretében zajló egyeztetés állapotáról, különösen arról, hogy a programot a nemzeti parlament elé terjesztették-e, és hogy a nemzeti parlamenti megvitatta-e a Tanácsnak a megelőző programra vonatkozó véleményét, vagy adott esetben bármilyen ajánlást, figyelemztetést, és hogy a parlament jóváhagyta-e a programot.”

11. A 8. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„8. cikk

(1) A konvergenciaprogramokat minden év áprilisában – lehetőleg április közepéig, de legkésőbb április 30-ig – kell benyújtani.

(2) A tagállamok konvergenciaprogramjukat nyilvánosságra hozzák.”

12. A 9. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„9. cikk

(1) A Bizottság és a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság értékelése alapján a Tanács az EUMSZ 121. cikke értelmében a többoldalú felügyelet keretében megvizsgálja az érintett tagállamok által a konvergenciaprogramjaikban ismertetett középtávú költségvetési célkitűzést, értékeli, hogy a program alapját képező közgazdasági feltételezések reálisak-e ideértve az adósságráta járulékos alakulásának megfontolását is, a középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető korrekciós pálya megfelelő-e, és a korrekciós pálya tiszteletben tartása érdekében tett vagy javasolt intézkedések elegendőek-e a középtávú költségvetési célkitűzésnek a ciklus alatt történő eléréséhez és a tartós konvergencia eléréséhez.

A középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető korrekciós pálya értékelése során a Tanács és a Bizottság figyelembe veszi, hogy a gazdaságilag kedvező időszakokban a kiigazító erőfeszítések erőteljesebbek-e, míg gazdaságilag kedvezőtlen időszakokban az erőfeszítések korlátozottabbak lehetnek. Figyelembe kell venni különösen a váratlan bevételeket és bevételkieséseket. A GDP 60 %-a feletti adósság-szinttel vagy kifejezett átfogó adósságfenntarthatósági kockázattal rendelkező tagállamok esetében a Tanács és a Bizottság megvizsgálja, hogy az egyszeri és egyéb átmeneti intézkedésektől mentes, ciklikusan kiigazított költségvetési egyenleg éves javulása magasabb-e a GDP 0,5 %-ánál. Az ERM2-ben részes tagállamok esetében a Tanács és a Bizottság megvizsgálja, hogy az érintett tagállam elérte-e a középtávú költségvetési célkitűzésének teljesítéséhez szükséges, az egyszeri és egyéb átmeneti intézkedésektől mentes, ciklikusan kiigazított egyenlegre vonatkozó megfelelő éves javulást, a GDP 0,5 %-át véve viszonyítási alapul.

A középtávú költségvetési célkitűzéshez való megfelelő közeledést egy átfogó elemzés keretében kell értékelni, amelyben központi szerepet kap a strukturális egyenleg értékelése, és részét képezi a diszkrecionális bevételi intézkedések hatásától megtisztított kiadások elemzése. Ebből a célból a Tanács és a Bizottság értékeli, hogy az államháztartási kiadások növekedési pályája a bevételoldalon tett vagy tervezett intézkedések hatásával összefüggésben megfelel-e a következő feltételeknek:

- a) azon tagállamok esetében, amelyek már megvalósították középtávú költségvetési célkitűzésüket, az éves kiadásnövekedés nem lép túl a potenciális GDP-növekedés középtávú referenciamértékét, kivéve, ha a túllépést diszkrecionális bevételi intézkedésekkel ellensúlyozzák;
- b) azon tagállamok esetében, amelyek még nem valósították meg középtávú költségvetési célkitűzésüket, az éves kiadásnövekedés nem lép túl egy, a potenciális GDP-növekedés középtávú referenciamértékénél alacsonyabb értékben megállapított mértéket, kivéve, ha a

túllépést diszkrecionális bevételi intézkedésekkel ellensúlyozzák. Azt a mértéket, amellyel az államháztartási kiadások növekedési rátájának el kell maradnia a potenciális GDP-növekedés középtávú referenciamértékétől, úgy kell meghatározni, hogy az biztosítsa a középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető megfelelő korrekciót;

- c) azon tagállamok esetében, amelyek még nem valósították meg középtávú költségvetési célkitűzésüket, az államháztartás bevételi tételeinek diszkrecionális csökkentését ellensúlyozza vagy a kiadáscsökkentés, vagy az államháztartás egyéb bevételi tételeinek diszkrecionális növelése, vagy mindkettő.

Az összesített kiadásokba nem számíthatók bele sem a kamatkifizetések, sem az uniós programokra fordított azon kiadások, amelyeket teljes mértékben ellentételeznek az uniós alapokból származó bevételek, sem pedig a munkanélküli segéllyel kapcsolatos kiadásokban a nem diszkrecionális változások.

A középtávú referenciamértéket meghaladó kiadásnövekedés nem tekintendő a középtávú referenciamérték megszegésének, amennyiben azt törvényben előírt bevétel-növekedés teljes egészében kompenzálja.

A potenciális GDP-növekedés középtávú referenciamértékét a jövőbeli előrejelzések, illetve a múltbeli folyamatok becslései alapján kell meghatározni. Az előrejelzéseket rendszeres időközönként frissíteni kell. A Bizottság nyilvánosságra hozza az előrejelzésekre vonatkozó számítási módszert, valamint a potenciális GDP-növekedés annak révén kiszámított középtávú referenciamértékét.

Azon tagállamoknak a középtávú költségvetési célkitűzés eléréséhez vezető korrekciós pályája meghatározásakor, amelyek még nem érték el ezt a célt, valamint a középtávú célkitűzést már elért országoknak ezen célkitűzéstől való átmeneti eltérésének lehetővé tételekor a Tanács és a Bizottság – azzal a feltétellel, hogy a hiányra vonatkozó referenciaérték tekintetében megfelelő biztonsági tartalék áll rendelkezésre, illetve a költségvetés helyzete az elvárások szerint a program időtartama alatt visszatér a középtávú költségvetési célkitűzéshez – figyelembe veszi azon jelentős strukturális reformok végrehajtását, amelyek, többek között a potenciális fenntartható növekedés fokozása révén, közvetlen hosszú távú pozitív költségvetési hatásokat eredményeznek, és ezáltal az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságát igazolhatóan befolyásolják.

Különös figyelmet kell fordítani a több pilléren alapuló – egy kötelező, tökéletesítő pillér is magában foglaló – rendszer bevezetésére irányuló nyugdíjreformokra. Az ilyen reformokat végrehajtó tagállamok számára lehetővé kell tenni a középtávú költségvetési célkitűzésükhöz vezető korrekciós pályától vagy magától a célkitűzéstől történő olyan mértékű eltérést, amely megfelel a reformok által az államháztartási egyenlegre gyakorolt közvetlen inkrementális hatásnak, azzal a feltétellel, hogy a hiányra vonatkozó referenciaértéktől megfelelő távolság maradjon.

A Tanács és a Bizottság megvizsgálja továbbá, hogy a konvergenciaprogram tartalma elősegíti-e a tartós és valós konvergencia elérését és a gazdaságpolitikák szorosabb összehangolását, és hogy az érintett tagállamok gazdaságpolitikái megfelelnek-e a tagállamok és az Unió gazdaságpolitikájára és foglalkoztatáspolitikájára vonatkozó átfogó iránymutatásoknak. Az ERM2-ben részes tagállamok esetében ezenkívül a Tanács megvizsgálja, hogy a konvergenciaprogram tartalma biztosítja-e az árfolyam-mechanizmusban való zökkenőmentes részvételt.

Amennyiben az érintett tagállam által nem befolyásolható olyan szokatlan esemény következik be, amely jelentős hatást gyakorol az államháztartás pénzügyi helyzetére, illetve az euroövezetet vagy az Unió egészét érintő súlyos gazdasági visszaesés időszakában a tagállamok számára engedélyezhető a harmadik albekezdésben említett, a középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető korrekciós pályától való átmeneti eltérés, azzal a feltétellel, hogy ez nem veszélyezteti az államháztartás középtávú pénzügyi fenntarthatóságát.

(2) A Tanács és a Bizottság a konvergenciaprogram benyújtásától számított legfeljebb három hónapon belül elvégzi a program vizsgálatát. A Tanács a Bizottság ajánlása alapján, és a Gazdasági és Pénzügyi Bizottsággal folytatott konzultációt követően szükség esetén véleményt fogad el a programról. Ha a Tanács az EUMSZ 121. cikkével összhangban úgy véli, hogy a program célkitűzéseit és tartalmát – különös tekintettel a középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető korrekciós pályára – meg kell erősíteni, a Tanács saját véleménye alapján felkéri az érintett tagállamot, hogy módosítsa programját.”

13. A 10. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„10. cikk

(1) Az EUMSZ 121. cikkének (3) bekezdésével összhangban a többoldalú felügyelet részeként a Tanács és a Bizottság a tagállamok által nyújtott információk, valamint a Bizottság és a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság értékelése alapján figyelemmel kíséri a konvergenciaprogramok végrehajtását, különös tekintettel a költségvetési egyenlegnek a középtávú költségvetési célkitűzéstől vagy az ahhoz vezető megfelelő korrekciós pályától való tényleges vagy várható jelentős eltéréseinek megállapítására.

Emellett a Tanács és a Bizottság figyelemmel kíséri a részt nem vevő tagállamok gazdaságpolitikáit a konvergenciaprogramok célkitűzéseinek szempontjából annak biztosítása érdekében, hogy politikájuk a stabilitásra irányuljon, és így megelőzzék a reálárfolyam egyenetlenségeit, és a nominális árfolyam túlzott ingadozásait.

2. A 9. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdésében említett, a középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető korrekciós pályától való jelentős, megfigyelhető eltérés esetén, és a túlzott hiány kialakulásának megakadályozása

érdekében a Bizottság az EUMSZ 121. cikkének (4) bekezdésével összhangban figyelemztetésben részesíti az érintett tagállamot.

Az első albekezdésben említett figyelemztetés elfogadásától számított egy hónapon belül a Tanács megvizsgálja a helyzetet, és az EUMSZ 121. cikkének (4) bekezdésével összhangban a szükséges szakpolitikai intézkedésekre vonatkozó ajánlást fogad el a Bizottság ajánlása alapján. Az ajánlásban meg kell határozni az eltérés kezelésére rendelkezésre álló időtartamot, amely nem lehet öt hónapnál hosszabb. Ezt az időtartamot három hónapra kell csökkenteni akkor, ha a Bizottság a figyelemztetésében úgy ítéli meg, hogy a helyzet különösen súlyos és ezért sürgős intézkedést igényel. A Tanács a Bizottság javaslata alapján az ajánlást nyilvánosságra hozza.

Az érintett tagállam – az EUMSZ 121. cikkének (4) bekezdése alapján született tanácsi ajánlásban megállapított határidőn belül – jelentést készít a Tanácsnak az ajánlás nyomán hozott intézkedésekről.

Ha az érintett tagállam a második albekezdésben említett tanácsi ajánlásban előírt határidőn belül nem hoz megfelelő intézkedést, akkor a Bizottság haladéktalanul ajánlást terjeszt be a Tanácsnak a hatékony fellépés elmulasztását megállapító határozat minősített többséggel történő elfogadására. A Bizottság ugyanakkor javasolhatja a Tanácsnak, hogy a szükséges szakpolitikai intézkedésekre vonatkozóan az EUMSZ 121. cikkének (4) bekezdésével összhangban felülvizsgált ajánlást fogadjon el.

Amennyiben a Tanács a Bizottság ajánlására nem hozza meg az eredményes intézkedés meghozatalának elmulasztását megállapító határozatot, és az érintett tagállam részéről az eredményes intézkedés meghozatalának elmulasztása továbbra is fennáll, akkor a Bizottság a korábbi ajánlásától számított egy hónap múlva ismét ajánlást tesz a Tanács számára, hogy fogadjon el az eredményes intézkedés meghozatalának elmulasztását megállapító határozatot. A határozatot a Tanács által elfogadottnak kell tekinteni, kivéve, ha a Tanács az ajánlás Bizottság általi elfogadásától számított tíz napon belül egyszerű többséggel az ajánlás elutasításáról határoz. A Bizottság ugyanakkor javasolhatja a Tanácsnak, hogy a szükséges politikai intézkedésekre vonatkozóan az EUMSZ 121. cikkének (4) bekezdésével összhangban felülvizsgált ajánlást fogadjon el.

A negyedik és ötödik albekezdésben említett, a meg nem felelést megállapító határozat meghozatalakor a Tanács az érintett tagállamot képviselő tanácsi tag szavazatát figyelmen kívül hagyja.

Az ennek megfelelően hozott határozatokról a Tanács hivatalos jelentést intéz az Európai Tanácshoz.

(3) A középtávú költségvetési célkitűzéstől vagy az ahhoz vezető megfelelő korrekciós pályától való eltérést – az 9. cikk (1) bekezdésében meghatározottaknak megfelelően – a strukturális egyenleget alapul vevő átfogó értékelés keretében kell felmérni, beleértve a kiadások elemzését is a diszkrecionális bevételi intézkedések hatásának figyelembevétele nélkül.

Annak megítéléséhez, hogy az eltérés jelentős-e, különösen az alábbi kritériumokat kell figyelembe venni:

a) azon tagállamok tekintetében, amelyek a középtávú költségvetési célkitűzést még nem érték el, a strukturális egyenleg változásának értékelésekor azt kell felmérni, hogy az eltérés meghaladja-e a GDP 0,5 %-át egyetlen éven belül vagy legalább a GDP 0,25 %-át átlagosan két egymást követő évben;

b) a kiadások diszkrecionális bevételi intézkedések nélküli alakulásának értékelésekor azt kell megvizsgálni, hogy az eltérésnek az államháztartási egyenlegre gyakorolt teljes hatása meghaladta-e a GDP 0,5 %-át egyetlen éven belül vagy két egymást követő évben összesítve.

A kiadások alakulásának eltérése nem tekintendő jelentősnek, ha az érintett tagállam túlteljesítette középtávú költségvetési célkitűzését – figyelembe véve a jelentős nagyságú váratlan bevételek lehetőségét – és ha a konvergenciaprogramban meghatározott költségvetési tervek a programidőszakban nem veszélyeztetik ezt a célkitűzést.

Hasonlóképpen az eltérést nem kell figyelembe venni, ha azt az érintett tagállam által nem befolyásolható szokatlan esemény okozza, amely jelentős hatással van az államháztartás pénzügyi helyzetére, vagy pedig az euroövezet vagy az Unió egészét érintő súlyos gazdasági visszaesés esetén, azzal a feltétellel, hogy ez nem veszélyezteti az államháztartás középtávú fenntarthatóságát.”

14. A szöveg a következő szakasszal egészül ki:

„3A. SZAKASZ

A STATISZTIKAI FÜGGETLENSÉG ELVE

10a. cikk

Annak biztosítása érdekében, hogy a többoldalú felügyelet megfelelő és független statisztikai adatokon alapuljon, a tagállamok szavatolják a nemzeti statisztikai hatóságok szakmai függetlenségét, ami megfelel az európai statisztikai gyakorlati kódexben foglaltaknak az európai statisztikáról szóló, 2009. március 11-i 223/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel összhangban (*). Ehhez legalább a következőkre van szükség:

a) kizárólag szakmai kritériumokon alapuló, átlátható személyzeti felvételi és elbocsátási gyakorlat;

b) éves vagy többéves költségvetési előirányzatok;

c) a kulcsfontosságú statisztikai adatok közzétételi időpontjának meghatározása jóval a közzétételt megelőzően.

(*) HL L 87., 2009.3.31., 164. o.”

15. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„11. cikk

(1) A Bizottság e rendelet célkitűzéseivel összhangban állandó párbeszédet folytat az érintett tagállami hatóságokkal. A Bizottság e célból látogatásokat tesz különösen annak érdekében, hogy felmérje az érintett tagállam gazdasági helyzetét és az e rendeletben meghatározott célok teljesítése során adódó esetleges kockázatokat és nehézségeket.

(2) A Bizottság helyszíni ellenőrzések céljából fokozott felügyeleti látogatásokat tehet azon tagállamokban, amelyek vonatkozásában a 6. cikk (2) bekezdése és a 10. cikk (2) bekezdése értelmében ajánlásokat adtak ki. Az érintett tagállamoknak rendelkezésre bocsátják a felügyeleti látogatás előkészítéséhez és lefolytatásához szükséges valamennyi információt.

(3) Amennyiben az érintett tagállam résztvevő tagállam, vagy az ERM II-ben részes tagállam, a Bizottság adott esetben felkérheti az Európai Központi Bank képviselőit, hogy vegyenek részt a felügyeleti látogatáson.

(4) A Bizottság tájékoztatja a Tanácsot a (2) bekezdésben említett látogatások eredményéről, és adott esetben határozhat úgy, hogy az eredményeket nyilvánosságra hozza.

(5) A (2) bekezdésben említett látogatások szervezésekor a Bizottság az előzetes megállapításait észrevételezésre megküldi az érintett tagállamoknak.”

16. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„12a. cikk

(1) A Bizottság 2014. december 14-ig, majd ezt követően évente jelentést tesz közzé a rendelet végrehajtásáról.

A jelentésben többek között értékelni kell a következőket:

a) e rendelet hatékonysága, különös tekintettel arra, hogy a döntéshozatalra vonatkozó rendelkezések elég határozottnak bizonyultak-e;

b) az EUMSZ-szel összhangban a tagállamok gazdaságpolitikáinak szorosabb összehangolása és gazdasági teljesítményük folyamatos közelítése terén tett előrelépések.

(2) Amennyiben szükséges, ezt a jelentést a rendelet módosítására irányuló javaslat kíséri, amely egyúttal a döntéshozatali eljárásokra is kiterjed.

17. A Szerződés 99. cikkére való hivatkozások helyébe a rendelet teljes szövegében az EUMSZ 121. cikkére való hivatkozás lép.

2. cikk

(3) A jelentést továbbítják az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.”

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2011. november 16-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
J. BUZEK

a Tanács részéről
az elnök
W. SZCZUKA